

der stode aabne for enhver, uanset om han var Arbejder eller ej, blot han ønskede at være med til at yde sit aarlige Bidrag til denne Sag. Og ved denne Ordning vilde altsaa Bestyrelsen kunne komme til at bestaa saavel af Arbejdsgivere som af Arbejdere, en Bestyrelse altsaa, etableret efter lignende Regler som de forskellige Organer, som ere satte til Behandling af Arbejderspørgsmaal. Og Uddelingen vilde altsaa i Overensstemmelse med disse Kasser's Navn kunne ske til alle trængende; enhver kunde henvende sig der og have Adgang til at modtage Understøttelse, uanset om den paagældende var Medlem af en Fagforening eller ikke. Dette synes at ligge i Titlens Ord: „Understøttelseskasser“ og at være det, der nærmest har foresvævet Forslagsstillerne. Men kommer man saa til Teksten, saa forsvinder Navnet aldeles. Det Navn, der staar i Lovforslagets Titel, findes slet ikke i Lovforslagets Tekst; her tales kun om Statskassens Bidrag til Fagforeninger og Arbejderforeninger; og der findes i Forslagets Tekst i Virkeligheden kun det ene Kendetegn paa, hvad det er for Foreninger, der have Ret til Andel i Statstilskuddet, at Ordet „Fag-“ eller „Arbejder-“ skal indgaa i Navnet. En Del af deres Medlemsbidrag skal anvendes til arbejdsløse, men hvilke Betingelser skulle de i øvrigt opfylde? For det første det: har en saadan Forening, der danner sig eller melder sig med sit Krav paa Statstilskud, Ret til at optage Medlemmer, som kun yde Bidrag til Kassen, men ikke have Ret til at faa Bidrag af den, altsaa udenforstaaende Medlemmer, og i bekræftende Fald tælle disse Medlemmer med ved Uddelingen af Statskassens Bidrag? De ærede Forslagsstillere bør erindre, at i Bestemmelserne om Tilskud til Sygekasserne er dette Forhold meget nøjagtigt fastsat. I hvilken Alder kunne Medlemmerne optages; ogsaa herom har Sygekasselovent bestemte Forskrifter. Kunne baade Mand og Hustru være Medlemmer af en saadan Fagforening, der kræver Statstilskud? Alle disse Spørgsmaal have naturligvis deres store Betydning, thi efter Forslaget betyder hvert Medlem jo et Statsbidrag paa 10 Kr. Dernæst maatte der ogsaa blive Spørgsmaal om, hvorledes man værner sig mod Dobbeltgængere. Den ærede Ordfører udtalte, at i de socialdemokratiske Fagforeninger var Understøttelse af arbejdsløse en Opgave for Landsorganisationen. Det var ikke de enkelte Fagforeninger rundt om i Byerne,

der havde denne Opgave, men derimod Landsorganisationen her i Kjøbenhavn. For disse Foreninger kunde Inderministeriet vel derfor stole paa, at Landsorganisationerne vilde forklare de enkelte Fagforeninger ude omkring i Landet, at de ved den aarlige Uddeling af Statskassens Bidrag ikke havde Ret til at melde sig. De vilde vel blive instruerede om, at de ikke havde Ret til at sige: Vi ere Fagforeninger, der have udbetalt saa og saa meget til arbejdsløse, og som derfor have Ret til at faa det dobbelte igen af Statskassen. De have ikke denne Ret, thi Landsorganisationen vil opgive det samlede Medlemstal og modtage Statsbidragene samlede. Men der kan jo være eller vilde kunne opstaa mangfoldige Fag- eller Arbejderforeninger, som ikke stode under denne Centralforening. Eller en Mand kan jo godt være Medlem af sin Fagforening og samtidig — hvad der ofte sker — være Medlem af en Forening i Byen, som hedder N. N. Bys Arbejderforening. Hvorledes kan det nu undgaas, at Statskassen bliver forpligtet til først at betale 10 Kr. for dette Medlem i Fagforeningen og derefter atter 10 Kr. for ham i Arbejderforeningen? Ogsaa om Størrelsen af de Foreninger, som kunne komme i Betragtning, skulde der dog vel være Bestemmelser i Lovforslaget. Eller skulle 10 Mænd kunne komme og sige: Vi ere en Forening, der hedder Arbejderforeningen i den og den By — Navnet kan jo varieres paa mange Maader, naar blot Ordet „Arbejder“ indgaar deri — vi have givet i Medlemsbidrag hver 5 Kr. og skulle derfor have sendt det dobbelte, altsaa i alt 100 Kr.. Det skulde dog synes ganske nødvendigt, at der fastsættes nogle Regler for, hvad Størrelse en saadan Forening nødvendigvis maa have for at kunne komme med her. — Hvad Fordelingen angaar, hedder det i Lovforslaget, at den skal foretages efter Foreningens Medlemsantal og Medlemsbidraget. Det vilde være nødvendigt at fastsætte, til hvilken Tid det Medlemsantal, der lægges til Grund for Beregningen, skal bestemmes. Og naar der bliver Tale om Foreningens eget Bidrag til arbejdsløse, vil atter det Spørgsmaal rejse sig, om det Tal, der skal lægges til Grund for Regnestykket, skal være Foreningens virkelig hafte Udgift til Understøttelse af arbejdsløse. Naar saaledes en Forening paa 400 Medlemmer i 1902 har anvendt 2,000 Kr. til arbejdsløse, har den da ved Fordelingen i 1903 af Statstilskuddet Ret til 4,000 Kr.?